

Medan han ännu var långt borta förbarmade fadern sig över honom

Luk. 15:20

Den förlorade sonen i Jesu liknelse hade gett upp och beslutat sig för att vända hem igen. Men eftersom han hade förslösat sitt arv, tänkte han förtjäna sitt bröd genom eget arbete.

Just så betar vi oss i andligt avseende. Vi vill förtjäna Guds nåd genom egna ansträngningar och förstår inte, att vi med sådana tankar är lika långt borta från Guds rike som den förlorade sonen var, när Fadern kom till honom.

Gud vare tack för att han tar det rätta initiativet ifråga om vårt andliga hemkommande. Han skyn-
dar till oss genom evangeliet och ger oss beskedet att allt redan är i ordning. Vi ska inte betala för oss, eftersom Jesus har betalt allt.

Vi får visst vara fromma och andligen verksamma, men därmed förtjänar vi inte rätten till Guds rike. Den har Jesus redan förvärvat åt oss. Det är en skymf mot Jesus att inte anse hans verk som tillräckligt för vår frälsning och eviga salighet.

Vi är alla på den förlorade sonens plats långt borta från Fadershemmet, och just där kommer Fadern till oss med nåd och förlåtelse genom Jesus Kristus. ”Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare.” Rom. 5:8. Vi var inte rättfärdiga och goda, när vi blev frälsta genom Jesu död och uppståndelse, utan syndare och onda.

Lika oförberedda var vi när vi genom dopet i Guds namn blev upptagna i Kristi nåderike. Just så har vår himmelske Fader skyndat att komma till oss och omfamna oss i kärlek. Och han omsluter oss alltjämt med samma nåd och förlåtelse, eftersom han är trofast, så att han alltid tillräknar oss Jesu förtjänst.

Fader, visa mig hur fjärran
ifrån dig jag varit har,
men också, att du förlåter
och ditt barn i famnen tar!

Hjälp att jag med egen fromhet
ej försöker blidka dig,
utan ser mig helt rättfärdig
i vad Jesus gjort för mig!